

Modlářství lidu

Převod materiálu
Alexandra Jacobea
Pořadí v lekci
29

Téma

Boží skrytost versus Boží viditelnost jako trvalé pokušení

Cíle

- Nejmenší děti uslyší, že Bůh je skrytý, tajemný, a chce takový zřetel, případně zamyslí se nad tím, podle Jeho Boha poznáváme.
 - Prostřední děti uslyší příběh, promyslí, kdo/co má dnes sílu a jak se oproti tomu projevuje Boží síla.
 - Nejstarší děti se zamyslí nad tím, kdo nebo co je dnes modla a v čem se liší od živého Boha.
-

29.1 Pro učitele

Biblický text: Ex 32; Ex 20,3–6; Dt 9,7–21

29.1.1 Výkladové poznámky

- Příběh je výše z delšího vypravěského celku (Ex 32–34), což je promyšlená, úmyslná se opakující mozaika reakcí na hříchy se zlatým teletem.
- Vše, co Izrael dostal, je ohroženo — ztráta o to větší, že se děje vlastní chybou lidu.
- Provinění především proti druhému přikázání — zásadní moment ve vztahu Hospodina k vyvolanému lidu, který porušil smlouvu, věrnost.
- Modla: něco, co má být místo Boha, na co spoléhá, o čem soudí, že mu přinese štěstí, radost, pro co by byl schopen udělat skoro všechno, něco, co obdivuje, co uctívá, k čemu upíná svou naději, na co „zavěsil svůj život“¹.
- Izraelci čekající na Mojžíše nejsou jen netrpěliví, svou roli hraje nejspíš i strach a nejistota, co dál — Mojžíš reprezentoval Hospodina, když zmizel, přístup k Bohu je ztracen, potěbují jiné božstvo nebo aspoň náhražku, zároveň je to touha po něčím viditelném, hmatatelném.
- Zlatý býček: obraz božstva nebo modly v čele byl zvyk řady národů, náušnice byly snad ochranné amulety, socha pak něco jako super amulet. Býk je symbol síly, šlo buď o rytinu nebo litou sochu, eventuálně dřevěnou sochu potaženou zlatem (informace spíš pro zvědavé děti).
- „Hospodinova slavnost“: důkaz toho, jak rychle se mohou věci zvrtnout, Áron chce lid udržet při Bohu za cenu ústupků, napřed obětí, ale pak už je to něco na způsob kenaanských kultů spojených s náboženskou prostitucí, věci se nazývají nepravými jmény (zlaté tele Bohem, orgastické slavnosti Hospodinovou slavností).
- Boží hněv: hříchy spočívá v pokusu uctívat Hospodina způsobem, které označil za nepřijatelné (ne pouhý odklon k cizím bohům) — Mojžíš odkazoval k neviditelnému a tajemnému Bohu, zlaté tele reprezentuje stejného Boha, ale zakázaným obrazem, Boží hněv není výkyv nálady, ale odpor vůči lidské nevěře.
- Mojžíšova role: Mojžíš několikrát změní postoj (prosba o smilování — pobouření, hněv — vyšetřování na místě činu — autoritativní zásah proti viníkům — nová prosba, přímluva), zásadní je však moment, kdy odmítá Boží nabídku požehnání — má na zřeteli prospěch lidu a ne svůj, rozbití desek

není nekontrolovaný hněv, ale prorocký žin (symbol roztržení Hospodinovy smlouvy s lidem).

- Sankce v táboře: spálit a rozemlít na prach jsou běžné výrazy pro úplnou destrukci (destrukce odlité kovové sochy se neeší), pití vody s popelem je snad náznak prorockého soudu, vražedná akce výrazem toho, o jak obrovské provinění šlo, odpadnutí od smlouvy vede k záhubě, ke smrti, je to Mojžíšova akce (ne Boží trest) — pro dnešního žtenáře těžko přijatelné, viz Úskalí.
- Áron se vymlouvá, byťek „vyšel z ohně“, to samo!, neschopnost přiznat vlastní vinu, snaha hodit ji na lidi kolem.
- Zmínka o Lévióvcích — možná dozvuk pozdější nutnosti hájit postavení Lévióvců, není nutné vyhrotit Áron versus Lévióvcí, z textu není výslovně zřejmé, že se na modloslužbu vůbec nepodíleli, „kdo je Hospodinův“ je otázka po loajalitě, věrnosti proti tlaku většiny, rodiny, sousedů nebo přátel.

Závěr — jak to bude dál? Je konec? Ne, nadějný výhled: jakás takás šance a zaslíbení posla přivodce.

29.1.2 Úskalí

Příběh není jednolitě vyprávěn z pera jediného autora — skládá se z více částí, navíc jeho logický rozsah přesahuje 32. kapitolu (kap. 32–34). „Švy“ mohou upoutat pozornost dětí zavádějícím způsobem — případné dotazy zkuste zodpovědět co možná krátce.

Zarážející je ukrutnost masakru v táboře Izraelců. Zásadní je pokusit se nejdříve motiv pro sebe nějak uchopit, zpracovat, teprve poté ho zkoušet reprodukovat dětem. Pokud se vám to nepodaří, vyhněte se povídání o vraždění a zřete u provizorní formulace z Biblické dějepravy: „Pak svolal všechny, kteří zůstali věrní Hospodinu. Shromáždili se k němu, kdo patřili k pokolení Lévi. S nimi přišel potrestal viníky.“²

29.1.3 Odkazy

Hájek, Viktor — Hájek, Miloslav: *Biblická dějeprava*. Praha: Kalich, 1990.

Linden, Nico ter: *Povídá se... podle Tóry*. Benešov: Eman, 2015.

Balcar, David — Gallus, Petr — Šorm, Zdeněk — Férová, Lydie: *Dvakrát m??, jednou v??*. Přivodce světů víry pro náctileté. Pracovní listy ke katechezi. Praha: CE, 2012.

Výklady ke Starému Zákonu. Díl I. Zákon (Genesis — Deuteronomium). Praha: Kalich, 1991.

Odkazy na pracovní listy, starší přípravku a další materiály najdete pod číslem kapitoly (29) na adrese <http://goo.gl/sccFrp>.

29.2 Pro děti

29.2.1 Předškolní děti

Jak vypadá Pán Bůh? (Má fousy? Nosí brýle? Je vysoký? Je malý? Chodí v obleku? Pokud děti zažnou něco vymýšlet, zeptejte se, odkud to vědí.) Nevíme. Občas se maluje jako starý pán, ale to jen proto, že staří pánové bývají moudří a mocní, jako kouzelný dědek z pohádky. Pán Bůh ale není žádný kouzelný dědek!

Nevíme vůbec nic. Nejsme ale sami! Nevěděli ani Izraelci tehdy na poušti, když žekali na Mojžíše.

Schválně, pamatujete si, kde se toulal? (Pokud máte skupinu, která chodí do NŠ každý týden, zkuste děti nechat přemýšlet, eventuálně tuto část využijte k nějakému opakování, pokud se děti při užiteli spíš stídnají, připravte si scénu hora/pod horou s flanelografem nebo biblickými postavkami a ptejte se podle nich).

Mojžíš byl na hoře a mluvil s Hospodinem, ten mu vyprávěl, jak se mají Izraelci k němu i k sobě navzájem chovat, aby jim bylo dobře. Nejdůležitějších bylo 10 pravidel, pro každý prst jedno. (Znovu možnost zopakovat, pokud ale máte dříve spíš menší, soustředíte se na příběh o teleti.)

A ostatní zatím dole pod horou čekali. Ale postupně je to víc a víc nebavilo. Kde ten Mojžíš jen je? A nestalo se mu něco? Co máme dělat, když ten, co Pánu Bohu nejvíc rozumí, je pryč? A co když ten tajemný, skrytý Bůh už vůbec není s námi? Pochybnosti jsou zákeřná věc — stačí pár takových otázek a i velké množství lidí najednou neví, co je tak docela pravda a co ne.

Izraelci pomalu dostávali strach — jak se s tím neviditelným Bohem domluvíme? To přece nepůjde... A pak někdo dostal nápad: co kdybychom měli sochu Boha? Jako všichni ostatní? Jako jiné národy? To je nápad! Budeme vědět, komu přinášíme oběti, kdo nás vede, budeme vědět, že je to někdo silný! Na sochu se dá sáhnout, když člověk pochybuje, budeme mít sochu, Bůh nikdy nebude daleko! Árone, udelej nám Boha, kterého je vidět! A Áron jde a udele sochu. Zlatého býka, protože takový býk má pořádnou sílu! To je silák, ten nás ochrání...

Co je to jen napadlo?! Jak mohli něco takového udelet? Pán Bůh přece není žádné tele! Jenže oni tolik chtěli vidět, že Bůh je s nimi a že má sílu. Jako by jim nestačilo, co doposud zažili, vysvobození z Egypta, vedení pouští i dar many... To přece taky bylo vidět! Ale oni chtěli sochu, a když ji měli, tancovali kolem ní a byli úplně utrženi ze světa.

Pán Bůh na hoře přestal mluvit s Mojžíšem, protože to všechno viděl. Hrozně moc se rozzlobil — tak oni takhle! Slíbili, že mě budou mít rádi a že mě budou poslouchat, ale při první příležitosti si dělají, co chtějí. To teda ne, takový lid já nechci! Je zle! Mojžíš popadne desky, na kterých je napsáno těch 10 pravidel a pospíchá dolů. A tam to vidí na vlastní oči, tu hrůzu, a taky se rozčílí. Roztřeská desky o skálu — na co by vám byly, když nechcete poslouchat? Je zle. Zlobí se Hospodin, zlobí se Mojžíš. Áron se vykrucuje, já nic, já muzikant, to oni chtěli sami.

Co bylo dál? Dál to bylo hodně těžké. Když člověk udele něco moc a moc špatného a ještě se nechce přiznat, trvá to dlouho, než mu druhý odpustí. Člověk a někdy i Pán Bůh. Mojžíš Izraelce potrestal a Boží odpuštění taky nedostali jen tak. Pána Boha není vidět, nevíme, jak vypadá a on ani nechce, abychom to věděli. Je s námi, protože nás má rád a ne proto, že jsme si udeleli nějakou sochu a tím pádem musíme!

Pokračovat můžete připomínkou druhého prikázání a rozhovorem o tom, podle čeho poznáme, že je Pán Bůh s námi, když ne podle sochy? Začít můžete tím, co zažili Izraelci — přechod mořem, dar jídla, vody... a co my? Někdo nám pomůže, když si nevíme rady, někdo se o nás stará, můžeme se pomodlit, když máme starosti... Na závěr si můžete zazpívat písničku „Někdo mě vede za ruku“, EZ 176, o Boží pomoci.

Pomůcky Flanelograf, biblické postavičky.

29.2.2 Mladší školní děti

Znáte nějakou reklamu? Na co? (Usměvněte rozhovor k tomu, zda děti někdy nakupovaly podle reklamy a zda byla zakoupená věc lepší než ostatní.) Co je to lživá reklama? (Reklama, která slibuje něco, co není — třeba, že k nákupu dostanete dárek, ale nedostanete, protože už jsou rozebrány, atd.) Reklamy se snaží člověka obklamat. Vnutit mu svůj názor. A to může být pořádný průšvih — člověk začne mít pocit, že bez téhle okolády, tohohle trika, téhle hry to prostě NEJDE!

Izraelci, co čekali na Mojžíše, až se vrátí z hory, měli taky pocit, že bez něho to už dál NEJDE! Bez něho, co by jim zaručovalo, že je Bůh s nimi. Dokud tu byl Mojžíš, o Bohu mluvil a mluvil i s Bohem, ale co teď, když je tak dlouho pryč, nevrací se, třeba se s ním něco stalo! Musíme si poradit sami! Nejlepší udelet něco, co je tak trochu Bůh, ale co je vidět, na co si člověk může sáhnout, o co se může opřít, když je zle. Někdo jakou sochu nebo obraz, tak to přece dělají všichni kolem!

Árone, ty jsi kněz, vymysli něco! Co má Áron dělat? Postavit se jim? Říct, že to se přece nesmí! Asi by měl, ale je na to sám a nemá dost odvahy. Tak mi přineste náušnice a šperky, nejhezčí ochranné amulety a já vám toho Boha udělám... Vznikne socha zlatého býka. Silný jako býk, to známe, to je prima, to je dobrá záruka, že se nám nic nestane. Hurá, sláva, tohle je ten Bůh, který nás vyvedl z Egypta, konečně ho vidíme. A teď, když ho tu máme, už máme jeho pomoc jistou.

Áron už nejspíš tuší, že je něco špatně, ale jde mu hlavně o to, aby lidi nezapomněli, že to je Bůh, kdo jim pomáhá a kdo je chrání. Tak si to budou připomínat kolem sochy, to snad není tak zlé... a vyhlásí: zítra bude Hospodinova slavnost! Hlavně ať nezapomenou, že je to Hospodin! Na druhý den se slaví, obětuje, zpívá, tancuje, je to čím dál větší paráda, až jsou najednou lidi úplně mimo. Jako v tranzu. Jako na drogách, tancují a tancují a volají hurá, hurá, hurá, ale jako by o sobě nevěděli.

Zato Hospodin o nich ví! Mojžíši, pokej, moment! Tam dole se děje něco hrozného! Brzo ti tvoji lidé zapomněli na naši smlouvu. Brzo zapomněli, jaký jsem! Vždyť si udělali sochu a tancují kolem ní, jako nějakí pohani! Žádné zákony ti pro ně dávat nebudu, nať by jim byly! A poádně je potrestám! — Pane, copak je to můj lid? Copak jsi je sám nevyvedl z Egypta? A co sliby Abrahamovi, Izákovi a Jákobovi? Prosím tě, odpusť jim!

Mojžíš spěchá dolů, v ruce kamenné desky s Desaterem, přidává se Jozue: Mojžíši, tábor někdo přepadl, takový je tam kravál! Nene, Jozue, to není zvuk bitvy, ani prohry, ani vítězství, to jsou lidé, co se chovají jako utržení z řetězu. Skutečně! Když Mojžíš všechno to křepení a zvrstvá uvidí, rozhněvá se, stejně jako prve Hospodin. Tak tohle ne! Desatero je vám na nic, smlouvu s Bohem jste porušili! A prásk!, roztříští desky na kusy. Takhle to dopadlo i s tou slavnou smlouvou...

Býk Mojžíš úplně zničil. Spálil, rozemlel na prach, prostě úplně zdemoloval. Nic nezbylo. A teď si to vypráví a Áronem: Árone, co to bylo? Co jsi to udělal? Jak jsi mohl něco takového dovolit? Co já? Oni po mně chtěli sochu, protože ty jsi byl tak dlouho pryč! Já to zlato jen hodil do ohně a vylezlo z toho tohle... To je zbabělec! Nedokázal říct lidem, že se to nemá a teď hází vinu na mě! Mojžíš se s ním ale dál nezdržuje: kdo v Říci Hospodinu, skrytému Bohu, sem ke mně! Seběhnou se hlavně ti, kdo patří k pokolení Lévi. Tak a teď si to s nimi vyprávíme, s modloslužebníky! Mojžíš a ti s ním trestají přisnů. To přece není jen tak! Hospodin modly zakázal. A když jste porušili smlouvu, co když už s vámi nebude chtít nic mít? Bez Božího vedení a pomoci tady na poušti všichni zemřete! Jde o život!

Teprve teď lidem dochází, co se stalo. To nebyla žádná drobnost. To bylo jako říct: Bože, ty se před námi neschováš, my si tě hezky podržíme u sebe, jako prase v chlívku a budeš dělat, co my budeme chtít! Taková urážka...

Další den jde Mojžíš znovu na horu, aby promluvil s Hospodinem a poprosil ho o odpuštění. Moc, moc ho zklamali, ale stejně se modlí: Bože, odpusť jim, potrestej mě za ně, raději mě... Nene, Mojžíši, ty je povedeš dál a před tebou půjde můj posel, abys věděl, kudy. Ale tohle jim jen tak neprojde, na viníky dojde...

Takže není úplný konec. Ještě je naděje. Ale co s otěsenou důvěrou? Stalo se vám, že vás někdo zradil? Dokázali byste mu odpustit?

Rozhovor Co si to Izraelci vlastně udělali? Sochu, ne? eho, co má sílu. Jaká by ta socha byla dnes? Co jsou symboly síly, moci? (Zaťatá přst, velké auto, lev, svalovec, Rambo, zbraň...) A jak se projevuje Boží síla? (lidi si pomohou, někdo se nechá pokřtít, někdo se zastane druhého...) — pokuste se vnést do rozhovoru i to, že Boží síla se někdy může projevit zdánlivě slabá (zrazený, ukrýžovaný Ježíš).

Aktivita Vytvořte společně plakát — rozdělte jej třetinou na dvě poloviny, na jednu nakreslete veliké zlaté tele, jemu do břicha lepte obrázek dnešních model (namalované dětmi nebo vystřižené z časopisů), na druhou polku napište slovo „Bůh“ (eventuálně Hospodin), na tuto polku pište slovy, jak se Bůh ve světě projevuje, jak poznáme jeho sílu a blízkost (důraz je na kontrastu mezi zobrazením a slovem).

Hra Pipino, pípní! (pravidla viz Hranostaj: <https://goo.gl/tSst5m>, k nalezení jsou i drsnější varianty hry), propojení s tématem — Boha nemůžeme vidět, ale můžeme ho poznat z toho, co slyšíme nebo co se děje s námi a kolem nás.

Pomůcky Velký papír na plakát, lepidlo, nůžky, časopisy, fixy, případně papíry na kreslení a pastelky, šátek na zavázání očí (hra).

29.2.3 Starší školní děti

Víte, co je to modla? (Pokud si v debatě nejste jistí, přečtěte si dříve výkladovou poznámku.) Jak vypadá? (Ukažte obrázek zlatého telete.) Odkud to znáte? (Pokuste se příběh rekonstruovat s dětmi, pokud ho dobře neznají, přepravujte jim ho nebo přečtěte třeba z Biblické dopředy — tak aby zbyl čas pro rozhovor.)

Rozhovor

- Které přikázání Izraelci porušili? A kde byl vlastně přesný problém? (Pokuste se dříve vysvětlit, že nešlo jen o to spolehnout se na modlu, nahradit si jí Boha, ale především o to prohlásit ji za Boha, přisoudit jí Boží moc a sílu!)
- Izraelci chtěli mimo jiné také mít boha, jako mají ostatní (viditelného, hmatatelného, pořád po ruce). Jaký by byl takový bůh dnes? (rozdejte dříve „bezhlavá telata“, ať jim dokreslí hlavy) Co dnes mají lidé za bohy? Čemu/komu věnují pozornost, podle čeho se rozhodují, atd.? (Nechte děti chvíli kreslit, pak si povídejte především o tom, v čem je Hospodin jiný.)
- Áron napřed udělal zlaté tele, ale pak se vymlouval, že „to samo“. Taky se někdy vymlouváte? Na co nejčastěji? A co je pravý důvod? Na co se vymlouvají ostatní vám? Je vám to nepřijemné?
- Další podněty viz starší katechetická příprava Anny Lavické.³

Aktivita Namalujte komiks biblického příběhu — postavy mohou mluvit biblickými výroky (opakování) nebo vlastními slovy (aktualizace příběhu).

Pomůcky Obrázek zlatého telete (např. z flanelografu nebo internetu — je jich tam spousta!), obrázky bezhlavých zlatých telat k dokreslení.

29.2.4 Přesah

V příběhu jde mimo jiné o věrnost (Bohu, smlouvě s ním). Zkuste s nejstaršími dětmi využít motiv partnerské věrnosti nebo věrnosti kamarádů — jak destruktivní je její porušení pro vztah (paralela vztahu Hospodin — Izrael). Co se stane, když má někdo zradit? Dovedu mu odpustit? A dovedu mu znovu věřit?

Skákání kolem zlatého telete: jde dnes o úsloví, které označuje přílišnou starost o majetek a neschopnost se s druhými o cokoli rozdělit. Příběh nevypráví o službě mamonu. Izraelci dokonce byli ochotni se vzdát části svého majetku (zlaté předměty), aby si mohli vytvořit sochu. Příběh neodsuzuje jakoukoli lidskou aktivitu, ale aktivitu scestnou. Pokud chcete aktualizovat a odsoudit něco, co patří k životnímu stylu dětí, pak například neodsuzujte dívání na televizi, ale odmítněte zneužití televize a otročení televizi.³

Zajímavou aktivitu k promýšlení termínu „modla“ pro nejstarší děti najdete v katechetické přípravě k druhému přikázání od Elen Plzákové.¹

29.3 Liturgie

29.3.1 Písně

B?h je náš Pán a Král (BTS 2); *P?ímluva* (SV 21); *?est dej* (SV 37); *Babylon* (SV 328); *Víc, než oko spat?it smí* (SV 368)

29.3.2 Biblický text k zapamatování

Na Chorébu ud?lali bý?ka, klan?li se slité modle, zam?nili svoji Slávu za podobu býka, býložravce. Zapomn?li na Boha, svou spásu, který v Egypt? konal tak velké v?ci. (Ž 106,19–21)

29.3.3 Rituál

Volný jsem, volný jsem, Bohu díky, volný jsem.

29.3.4 Okénko do bohoslužeb

Motivace pracuje s termínem „nazývat v?ci pravými jmény“ — protože Izrael si modlu nazval Božím jménem, a?koliv to byla jen zlatá socha telete. P?ineste si na bohoslužby s sebou obrázek, nap?. tlustého psa nebo rozbitou hra?ku. Rozhovor za?ne trochu návodnou otázkou: Jaký je ten pes (hra?ka, p?edm?t)? D?ti bývají dost up?ímné, nejspíš odpoví p?ímo. U starších možná dojde k tomu, že odpoví n?jak vyhýbav? nebo eufemisticky. Dá se to ?íct jinak? (Že pes není tlustý, ale prostorov? výrazný, vykrmený, atd.) N?kdy se p?ílišnou up?ímností dá ublížit, ale jindy zase hraní se slovy hrani?í se lží. To když se v?ci nenazývají pravými jmény. (Pak už jen krátce uvést, že o tom také bude setkání NŠ.)

29.3.5 Modlitba

Pane a Bože, z?stáváš skrytý a nám je z toho n?kdy úzko. Pomoz nám, když t? hledáme, ujisti nás, že nejsme sami, že jsi s námi. A nau? nás, vyhnout se tomu, co je modla, co k tob? nevede. Amen.

1 Plzáková, Elen: *Druhé p?íkázání. Nebudeš se klan?t modlám.* (<http://goo.gl/xngr1x>)

2 Hájek, Viktor — Hájek, Miloslav: *Biblická d?jeprava.* str. 41

3 Lavická, Anna: *Modlá?ství lidu.* Dostupné z <http://goo.gl/I6rkr5>.

Odkaz na pracovní list

[26 Modlá?ství lidu](#)

[26 Modlá?ství lidu - st](#)

Cílová skupina

[P?edškolní](#)

[Školní](#)

[Starší školní](#)

Katechetické cykly

[Dál p?ece nejdeme sami I \(Od stvo?ení k Josefovi + Od Mojžiše k Rút\)](#)

Biblický odkaz (kat)

[Exodus 32](#)

[Exodus 20,3–6](#)

[Deuteronomium 9,7–21](#)